

"EDINOST"

izhaja dvakrat na teden, vsako sredo in soboto ob 8. uri zjutraj.

"Edinost" stane:

za vse leto gl. 6.—; izven Avst. 9.— gl.
za polu leta . 3.—; . 4.50
za četrt leta . 1.50; . 2.25
Z "Novičarjem" vred:
za vse leto gl. 7.—
za polu leta . 3.50
za četrt . 1.75

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 5 nov., v Gorici in v Ajdovščini po 6 nov. — "Novičar" pa po 2 nov.

EDINOST

Oglas in oznanila se računajo po 5. in vsaka v petu; za naslove s desetinami črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga obseglo navadnih vrstic.
Poslana, javna zahvala, osmrtice itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi se pošiljajo uradništvu Piazza Caserma št. 2. Vsako pismo mora biti frankovano ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in inserate prejema upravništvo Piazza Caserma št. 2. Odprte reklamacije o proste poštnino.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

• V edinost je moč

Daleč smo prišli.

Nedavno smo grajali in obžalovali v "Edinosti" na odličnem mestu, da so se po volitvah v mestni zbor Tržaški v V. okraju dogajale stvari, ki niso bile nikakor v čast tistim, ki so jih dejanski zakrivil, še manje pa intelektualnim provzročiteljem. In tudi ostala okolica menda ni bila posebno vesela omenjenih in opisanih dogodkov, kajti boleti mora do srca vsacega rodoljuba in poštenjaka, videčega, da se je mej nami ohranilo še toliko nezavednosti, nevednosti in — divjaštva. Rekli smo takrat, da v političnih in narodnih borbah privoščimo radi vsakomur popolno svobodo in da je ne bi hoteli kratiti niti svojim nasprotnikom; istotako pa da zahtevamo od njih, da privoščijo jednako svobodo tudi nam. A svoboda v političnih in narodnih borbah ne sme prekoračiti meje zakonitosti in ne sme iti tako daleč, da se preobrazi v nasilstvo, bodisi že fizično (telesno) ali pa duševno. Straš, nebrzdana jeza in zdivjanost so slabe voditeljice v političnih in volilnih borbah, kajti puščajo za seboj zelo žalostne, nevarne in občemu blagostanju neizmerno škodljive sledove: jezo, nemir in sovraštvo mej sosedi. "Vse kar je prav" zaklicali smo takrat onim našim rojakom nasprotnikom v V. okraju, ki so menili, da se treba prav izdatno znositi in maščevati nad posamičniki zato, ker je bil izvoljen Peter in je propadel Pavel.

Besedo naše menda niso ostale povsem brezuspešne, kajti od takrat ni več čuti o takih žalostnih dogodkih in morda je vendar opravičena naša nada, da so se streznili razburjeni in po zlobnih agitatorjih nahujskani duhovi. In če je tako, veseliti se mora na tem vsak poštenjak, kakor se posebno veselimo tudi mi.

Na žalost našo moramo pa danes poročati o sličnem, toda stokrat bolj kaznjivem dejanju, katerega je zagrešil slo-

glasni „enfant terrible“ mej tržaškimi listi: poznani „Il Piccolo“. Čine v V. okraju obsojali smo strogo, dasi so govorile za milejšo sodbo nezavednost, nerazsodnost in morda tudi nezadostna izobraženost izgrešnikov, dočim za hujskače pri „Piccolu“ ne velja niti jedna teh „olajševalnih okoliščin“.

To, kar so gori v V. okraju v svoji slepi strasti, in nezavedajoč se kaznjivosti svojih dejanj, počenjali le priprosti in zavedeni ljudje, storil je „Il Piccolo“ v svoji številki z dne 20. julija vedoma: v popolni zavesti glede na ostudnost svojega čina. Kajti neumno bi bilo misliti, da gospóda pri „Piccolu“ pišejo kar tje v en dan, ampak vsaka besedica, kojo pošljejo v svet, ima gotovo svoj izvor v stalnem in določenem programu in nam gotovo predodčuje vso notranjost naših italijanskih nasprotnikov: njihove namene in njihove nakane, njihovo neodkritosrčnost in njihovo brezobzirnost nasproti prebivalcem tržaške okolice. To, kar smo čitali v „Piccolu“ od dne 20. julija, ni drugesa, nego suho evangelje nezprosnega maščevanja nad političnimi in narodnimi nasprotnikom. „Il Piccolo“ se je torej zagrešil isto tako kakor izgrešniki v V. okraju; razlika bila bi le ta, da so se zaslepljeni okoličani v svoji nezavednosti in nerazsodnosti hoteli zatekati do svoje fizične (telesne) moči, a omenjeni tržaški list hoče v polni zavesti gnusnosti svojega početja prisiliti vsemožni mestni svet, da se maščuje v gospodarskem oziru in celo v zdravstvenih zadevah nad ubogimi okoličani, in sicer za to, ker niso volili samih progresistov v mestni zbor.

Na drugem mestu prijavljamo danes interpelacijo svetovalca Nabergoja v zadevi vodnjaka na Opčinah. Ta zadeva gotovo ni v nikaki zvezi z našimi narodnimi borbami. Zadeva je to, kojo treba

presejati se zgolj gospodarskega in pa — in to je še veliko večje važnosti — zdravstvenega stališča. V tem zmislu izjavil se je celo mestni stavbeni urad in mestni občini je sveta dolžnost, jednako skrbeti za potrebe svojih občanov ne glede na njihovo narodnost ali politiško mišljenje; to pa že zato, ker moramo vsi nositi velikanska bremena, koje nam nalaga mestno gospodarstvo. Če smo že jednaki pri delu, bodimo še pri jelu!

„Il Piccolo“ misli drugače: kdor ni prijatelj, ne mestni občini, ampak stranki progressovi, ta ne zasluži, da se jemlje ozir na njegove potrebe. Vrlina ta pripoznava sicer izrečno, da je vodnjak na Opčinah zelo potreben se zdravstvenega stališča (ker je poleg mestnega stavbenega urada pripoznala tudi komisija za preskrbljevanje vode), a dostavlja v isti sapi z neverjetnim cinizmom, da se prošnji Opencev le zato ni vstreglo, ker so zastopniki okolice hoteli v ta vodnjak navajati reko svoje zgovornosti. Torej ne zato, ker je morda vodnjak nepotreben, ali bi morda preveč stal, zanamajajo naj se životne potrebne davkoplačevalcev openskih, ampak le zato, ker sta se za pravično stvar po svoji dolžnosti potegnili tudi svetovalca Sancin in Pahor. In da še bolje razumemo vso brezsrčnost „Piccolovih“ načel, dostavlja še ta neobdiganost prav zlobno: 1. da slabi odvetniki kvarijo najboljše stvari, in 2. da prej ali slej mora drago plačati, kdor si izbere tako slabe odvetnike. Sklepajoč pa še dostavlja: Openci naj bi naprosili svojega „svetega zaščitnika“, da bi poslednji uplival na okoličanske poslance, da molče in se ne ganejo.

Kdo ne razume tega migljaja s kolom: okoličani ne dobite ničesar, ako ne preskočite v iredentovski tabor, ako se

ne odrečete svoji častni preteklosti, ako ne oskrbite spomin svojih prednikov in ako se ne izneverite starim tradicijam nepremakljive zvestobe do svojega rodu in svojega vladarja!!!

Ali ni to skrajno nasilstvo, ali ni to propoved brezsrčnega maščevanja nad drugače mislečimi?! Kje je morala, kje je ostalo tisto sveto načelo, ki nam veli, da tudi politiškem nasprotniku ne smemo delati — krivice?! Kje je zmernost, o kateri je govoril župan Pitteri v svojem nastopnem govoru?! Kje ljubezen do bližnjega, četudi je ta bližnji slučajno Slovenec?! Kje so ostali zakoni bratoljubja in mejsebojne ljubezni?

Svoboda v politiških in narodnih borbah je potrebna, ako ne presega dopustljive meje. A načela „Piccolova“ pressegajo daleč ono črto, kojo so nam predrisali nepisani zakoni vesti in večne morale. „Piccolov“ bog ni bog ljubezni, ampak bog sovraštva, bog maščevanja. Vidi se, da v uradništvu „Piccolovom“ ne sede — antisemitje. Divno pa je prelepo soglasje v zadevi openski mej „Piccolom“ in našo mestno delegacijo; morda bi bilo umestno, ako bi kdo od mestnih svetovalcev interpeloval, ali ni morda omenjena korporacija v kaki tesnejši zvezi s tržaškim blebetečem?

Predno zaključimo, še jedno besedo do naših Opencev: ali ni to britka ironija, da „Il Piccolo“ bruha svoj strup ravno na vas, ki ste vse mogoče storili, da bi bil pal naš kandidat. Toraj niti vam ne prizanašajo naši laški srditeži in nič vam niso pomagale tiste nesrečne izjave v „Indipendenteju“. Iz tega dogodka morete zajeti pouk, da je vsaka beseda grda laž in hinavstvo, kedor vam naši laški radikali govorijo o naklonjenosti, frattelanzi in concordiji ter da mestni rogovileži jednako sovražijo okoličana, naj se je že rodil na

PODLISTEK.

Sobotno pismo.

Lahko bi si že mislili, da sem se zgubil v kake idilično-romantične — Rovte (recimo: nad Logatec!), in pustil na cedilu našo „belo Ljubljano“, naše zanimive politične razmere, „kozle“, ki jih prekucava pri nas nova doba, in druge take „krasne dneve“ novodobnega političnega vrémena, polnega — zraku, ki bode kmalu podoben onemu, ki ga uživata vi Primorci in pri katerem bi poginil sam vrag, če bi mu ga dal — za večerjo! —

Tako bi si, pravim, lahko mislili, ker niste redno dobivali „sobotnih pisem“; pa tega gotovo ne mislite, ker ste se več ali manj prepričali tudi sami, da smo Kranjski Slovenci če dalje bolj — zanimivi! Nekaj časa sem smo pravi „unicum“! Saj pa tudi ni čuda! . . . Grof Taaffe že ve, kaj (z nami) dela, pri nas pa — marsikdo ne ne; in ker trpi na nasledkih ves naš narod, se je drugim, ki so jih zakrivil, presneto lahko smejati; in jaz Vam povem, da se tam po raznih zakotjih tudi smejo, ker se je jelo z nami — pometati! Prav se nam godi! . . .

Po Ogrskem že razsaja baje — kolera, pri nas Slovencih pa prav epidemično pomanjkanje izkušenih voditeljev, in pa taci, ki bi z izgledom odločnosti in narodnega ponosa mogli ponašati se, in prav radoveden je človek, kedaj bomo Slovenci že pokazali svetu, da smo narod zrelih mož, ki se ponašajo lahko s političnim značajem, in ne narod — bab, ki se dajo zlorabljati za mameluške slugo in nadzornike — sorodnih sužnjev!

Morda doživiva mi dva, gospod urednik, takega „vstajenja dóbo“, morda pa tudi ne. No, vere nimam jaz v to „dóbo“ — prav nobene! . . .

Ker misliva ipak še par podplatev raztrgati (Vi v Trstu, jaz pa Ljubljani!), govoriiva torej še o čem drugem!

Čez leto dni preprežena bo naša dežela že z malo železniško „mrežo“; imeli bomo kar pet črt, iz katerih bodemo zajemali razne dobrote, samo tega se bojim, da bi nas tudi teh ne bilo še kdaj konec, kakršen nam pri družih — žuga! Ne, brez špasa, g. urednik, tudi dobrote, če jih je preveč, škodujejo! Pomislite vendar, da mora vsaka svojo mero imeti, inšče škoduje! Društvo je že itak odveč v nas, kdo bo vseh 60 do 100 podpiral, ko se še same sebe — grdo gledajo; časnikov detto

odveč, — itd. Samo ta vražji „Narodni dom“, ta mi dela zbrigo, pa ljudje, ki ga stavijo, kajti bojim se, da bi se odbor ne „pretegnil“, in da bi potem moral rešiti na boljši zrak, kam v Rovte ali v kake toplice, ker „vroče“ postane človeku 'res že, če samo opazuje, kako se pri nas v nekaterem oziru „dela“! To so vam naši nemškutarji, Kočovski „Nemci“ in ljubljanski „generalstab“ vse drugačne zverine! — Rečeno — storjeno, tam, pri nas — le „cincanje“ itd.!

In tako bi Vam še marsikaj „pobrundal“ na svoje podlistkarske „harfo“, a bojim se, da bi ne naredili pesti nad njo in morda tudi — udrihnil po njej, kakor je jela udrihati po nas nova doba, kateri bi pa želel, da bi se preselila med Culu-kafre, a mi Slovenci da bi postali toliko polnoletni in samoupravni, da bi nam nihče ne imel pravice, deliti — politične birmel!

A, povem Vam, gospod urednik, vsako zlo na svetu, se maščuje, — in vsaka reč ima konec; in tako tudi — današnje moje pismo!

Ljubljanski pohajkovelec.

Dve pesmi brez imena.

I.

Vročega dne je dopoldan.

Solčni žarki raztopljeni leže na prirodi in ne gane se peresce, ni klas, ni cvetica, ni travnata bil, vse je kakor oblitó od prozorne tekoče kovine.

Korakam po polji, dalje, vedno dalje; kako in zakaj sem zašel med polje, ne vem, o taki vročini! A porajajo se mi raznotere, čudovite misli v glavi — tu sredi žitnega polja.

Oj ti zlato žitno polje,

Oj ti polje rúmeno!

Pred duhom ustaja mi vse, vsevesoljno človeštvo; glava pri glavi dviguje se iz kruhotvornih njiv; vsakovrstni ljudje, odraščeni in otroci, različni stanovi, različni rodovi, in vsa ta oblička nagnena so h klasom, njihovih oči, strmeč in hrepeneč, opazuje skrivnostno tvorjenje prirode v klau; in tudi solze — dá, tudi solze blišče se tu in tam po obrazih . . . vse mirno, nepremično; a po nekod čuje se skrivnostno zamolklo drhtenje mej klasjem, mislil bi, da se čuje nekov šepet, véasih tudi tiho ihtenje, v resnici pak se preza klasje pod pritiskom hude vročine — človeških sre? —

Proseku, ali pa — na Opčinah ali v Trebčah.

Žalostno je res, da je tako; ali je tako!

Dá, daleč smo že prišli!

Avstrija in Adrija.

Pod tem naslovom prinaša genoveški „Caffaro“ jako zanimiv članek, katerega priobčujemo v glavnih njegovih potezah z ozirom na okolščino, da je „Caffaro“ med najpoštenjšimi in najrazširjenimi italijanskimi listi in ker smo osvedočeni, da ustrezemo s tem našim čitateljem. Ta članek je prijavil tudi list „Il Diritto Croato“ v svoji številki z dne 12. julija t. l. Opozarjamo nanj osobito naše Italijane in Italijane, kateri dosledno in načelno zanikajo našo narodnost ter smatrajo Slovence meščana in z njim poštenega okoličana nekakim — pritepencem. Čujmo torej, kako misli o naših okolščinah „Caffaro“!

Avstrije-Ogrske politika stoji dandanes v nekem razvitku, katerega se nikakor ne more zanikavati.

Avstro-ogrška monarhija je nek „tohu — vabohu“ (zmes?), čigar posamičnih elementov ne samo ne veže nikakoršen kit, marveč kateri se celó odganjajo drug od drugega.

V cesarstvu sta dva velika naroda: preko 20 milijonov prebivalcev slovanskega plemena na jedni strani in kacic 15 milijonov Nemcev in Madjarov na drugi.

Posebni odnošaji, tradicija in razne okolščine določile so merodajne kroge avstrijske, da vladajo z nemško-madžarsko manjšino proti slovanski večini. Gospodstvo nemško-madžarsko bilo je in ostane to, kar je v najskrajnejšem nasprotju s pravom, pravico in enakopravnostjo.

Slovani pa so se že naveličali tacih odnošajev: dižejo svoj glas, zahtevajo svoje ter spoznavajo od dne bolj lastne svoje pravice.

Da pokažejo svoje težnje v trdnejši obliki, snujejo na Dunaju pod varstvom nadvojvode prestolonaslednika (Tu nismo na čistem, kaj si misli prav za prav „Caffaro“! Op. ured.) novo stranko, katere smoter je nadomestiti nemško-madžarsko gospodstvo s slovansko večino. Ta stranka šteje delavnih, inteligentnih in odkritih mož, kateri imajo za se neprecenljivo prednost lastne bodočnosti, uspeha in mišnost novosti. Načelo in vodilo jim je pravica in politika ob jednem.

Cesar, kakor se kaže, motri dobrovoljnim očesom novi ta program ter veruje, da ni doživel nič kaj odveč tolažbe od

Ti ubogi rod človeški, jadiš se mi v tugi tvoji!

Koliko radosti, koliko sreče, a tudi koliko gorja in solza visi na jednom in jedinem klanu! Koliko željev, koliko rosnoba in žarkov solnčnih pak tudi treba, da priklje iz tal, da se razvije klas, jeden in jedini klas, tešoč toliko hrepenečih želj! Spomnim se svojega rodu.

Ondi mej poljem, v senci košatih dreves počivajo sela njegova; višnjevci dim, ki vstaja tu in tam od streh, označuje življenje v tamni senci gostega drevja — vse je tiho; je-li to sreče zadovolja, ali je tuje mir?

Kako, da ne bi smel biti srečen moj rod slovenski?

Ni li ustvarjen za blagor, ki ga zamore uživati za kratek tek življenja — tudi on?

Se-li ne trudi od zore do mraka, da mu zarodi polje? Ni-li želja njegova sredi sra, da živi pokojen, zadovoljen v svojem svetu, v svojem od stvarnika mu podeljenem raji?

Čemu mu kratiti ta mir, ta blagor? Čemu ga oropati svojih, pridobljenih trdim trudom?

Kaj Vam je zlega storil moj rod?

svojih nemških in madžarskih podanikov. — Jedni so tolikanj „Nemci“, da si ne želé drugo, nego prevladavanje Hohenzollerjev, drugi zopet so tolikanj „Madžari“, da proslavljajo stare upornike, kateri so bili obsojeni o svojem času na vešala. On misli, da bi zvesti njegovi Slovani, ki so vsikdar pokazali udanost svojo do Habsburžanov brez ptujega prevročega navdušenja Nemcev, mogli zasnovati bolj zedinjeno, bolj zanesljivo vladno stranko. Toda on je že preveč v letih; videl je že preveč v dolgem svojem življenju, da ne bi si želel sedaj počitka; umreti hoče mirno, kajti v svoji starosti noče poduzimati stvari, kojih nasledkov se ne more predviditi in proračunati.

Vendar pa pripravlja premembo naslova, toda v nasprotnem zmislu, kakor se je godilo nekaj, ko je gospodovala v Avstriji nemško-madžarska stranka; zdi se, da namerava Franjo Josip promeniti smoter notranje politike, ko je bil v to pripravil tla bližajoč se Rusiji.

Nemogoče je tajiti, da se tako približanje ni resnično dogodilo. Naj pa gosp. Kalcoky skuša ublažiti kolikor mu drago utis njegovih izjav v Nemčiji, to približanje ohladilo je vsekakor odnošaje z berlinsko vlado.

Ta razvitek avstrijske politike je zanimiv, akoprav stojimo še-le na početku istega.

Kolikor se tiče Italije, ona še ne more ničesar sklepati iz vsega tega; čakati mora in paziti, da s pravno morejo italijanski interesi na jadranski obali več zgubiti nego pridobiti.

Kdo reši Trst slovanskega poplavljenja? Katere italijanske tradicije in čutila se bodo mogla vzdržavati in obstati o poplavljenji morja slovanskega? Mar ne bode izgubljena Adrija, to sinje in krasno morje italijansko (?) vsled vednega pritoka slovanskega.

DOPISI.

Iz Boljunca, dne 19. julija 1893. (Izv. dop.) V nedeljo dne 16. t. m. pričelo je novoustanovljeno „Slovensko bralno in pevsko društvo v Boljuncu“ svoje delovanje. Zanimanje za isto je v vrlih in zavednih Boljunčanih jako živahno. Pristopilo jih je društvu že 42, vplačavši takoj tudi pristopnino in stalno upamo, da se to število še izdatno poveča. Želeti je le, da bi jih v tem posnemali, na občno korist, tudi ostali sosedje v Bregu, česar do sedaj še po vsem pogrešamo. Posebno razumnješe in uplivneje osebo s tem najuljudnejše vabimo v bratsko kolo jačilne sloge in jim toplo priporočamo, naj se

Česa je zakrivil, da ga črtite in jezik njegov?

Je-li pregrešil se nad Vami s tem — da živi? Ne živite-li tudi Vi? In glejte! moj rod ne zavida Vam življenja, sročé! Čemu ste zlobni? Čemu krivični?

A kdo je temu kriv? —

„Narod sam!“

Nekdo je spregovoril za menoj, pred menoj, okoli mene te besede: — celo polje odmeva besede: narod sam!

Ozrem se; pred mano dviga se, kot prirastel iz tal, grozovit zmaj. Luskine njegove blišče se v zlatem solnci in silni sopar puhti iz ogromnega mu telesa.

Trojno se dvigajo na dolgih leasekih se vratovih čudovite glave — glave polu človeške, polu zverske.

Prva glava obrnena je proti mogočnemu gradu, ki se dviguje nad poljem visoko v nebo — Nemeč je gradu gospodar;

Druga glava obrnena je na lepo selo naše;

Tretja glava obrnena je k — meni in v njenih očeh blišče se tužne solze...

Podobna lica najdeš, kamor ideš, po Slovenskem...

Oj ti zlato žitno polje

Oj ti polje rumeno!

zavzamejo za dan današnji tako potrebno narodno prosveto in gnotni napredek!

Prvega občnega zbora udeležili so se, razven petorice, ki so bili zadržani po najnujnih opravilih, vsaj društveniki. Prijaznemu pozdravu in srčnemu „Jobro došli!“ vsem zbranim, sledilo je poročilo osnovalnega odbora in prečitanje društvenih pravil. Oboje so društveniki s popolnim zadovoljstvom vzeli na znanje in po vsem odobrili. Pri sledečem vpisovanju pristopili so društvu trije novi udje. V društveno vodstvo za tekoče leto izvoljeni bili so gg.: Miroslav Anžlovar, učitelj, predsednikom; Josip Kraljič 62, posestnik in trgovec, podpredsednikom; Josip Kraljič 63, posestnik, tajnikom; Mihael Žerjal 110, posestnik, blagajnikom; Ivan Kraljič 159, posestnik in trgovec, knjižničarjem; Anton Žerjal 75, posestnik, pevovodjo ter Josip Maver ml., 38, posestnik, nadzornikom. Vsi same mlade, čile moči, katerim blagor naroda in čast društva nista le na jeziku, ampak tudi v srci. Novemu odboru želimo vso srečo. Naj le krepko, vztrajno, previdno in odločno deluje v korist društva in dober uspeh je zagotovljen.

Pregledovalci računov izvoljeni bili so soglasno gg.: Josip Slavec 44, posestnik, Ivan Maver 147, mlinar in Josip Ota 32, posestnik in župan. Overovatelja volitev sta gg.: Ivan Mihelčič 43 in Matija Bandi 123. Ker je bilo med tem že davno odzvonilo poludne in ni bilo več časa razgovarjati se o nasvetih in predlogih posameznikov, zahvali se predsednik v imenu vseh članov novovoljenega društvenega vodstva, čestitim društvnikom za iskazano čast in zaupanje, priporočajoč istim slogu, ljubezen in vztrajnost, društvu in pojedinih na korist, ter je zaključil slednjiš zborovanje s trikratnim: Živio klicem Njeg. Velečanstvu, presvitlemu cesarju Francu Jožefu I., pod čegar mogočno zaščito in očetovsko skrbjo se svobodno združujemo v vpešneje delovanje za občno blaginjo. Krepki in naudušeni „Živio!“ sledili so tem spodbujevalnim besedam in potem razšli smo se vsak na svoj dom, s trdnim sklepom, da hočemo novo društvo zvesto podpirati po svoji moči.

Društvo naročilo si je enajst raznih časopisov, kateri bodo od sedaj naprej društvnikom na razpolago v društveni sobi. Zunanji udje, ako se jih kaj oglasi, dobivali bodo novine lahko na dom po določenem redu. Tudi pevski zbor pričel je že svoje delovanje.

Vsem preslavnim uredništvom listov, oziroma upravnim, koja so na dotične prošnje blagovolila društvu dovoliti izdaten popust na naročnini, izrekel je občni zbor svojo najuljudnejšo zahvalo, kar s tem zadovoljno objavljamo!

Politični pregled.

Notranje dežele.

Z Dunaja poročajo, da sta bila iz vseučilišča izključena za vedno maloruska dijaka Roman Aleksievicz in Julijan Jaworsky z bok znanih izgredev proti metropolitu Sembratowiczu. Proti ostalim demenstrantom vrši se še akademiška preiskava.

Uradni list dunajske vlade prijavil je naredbo, s katero se v sporazumljenju z ministerstvom ogerskim prepoveduje izvažanje sena, sveže posušenega zelišča vsake vrste, slame za rezanico čez mejo avstro-ogerskega carinskega območja. Prepoved je veljavna od dne, ko se naznani carinskim uradom, do preklica.

Na vseh koncih in krajih čujejo se sedaj govori za premembo volilnega reda. To obče vrvenje je najboljši dokaz, da je ta volilni red zares potreben temeljite premembe. Seveda je čuti pri tem kelo različne želje in zahteve. Dočim delavci zahtevajo, da se popolnoma odpravi sedanje zastopstvo po skupinah in interesih ter se nadomesti z občim in di-

rektnim volilnim pravom, zahtevajo n. pr. nižjeavstrijski učitelji, da se učiteljskemu prisodi stalno zastopstvo v zakonodajni zbornici. Sicer pa je tudi mej poslanci takih, ki so se v tem pogledu postavili na stran delavcev. Kot takega je imenovati poslanca Fernerstoferja, ki je strasten Nemeč, sicer pa pošten mož. Ta poslanec je govoril te dni v nekem delavskem društvu na Dunaju za obče volilno pravo. Ob tej priliki je izrekel živo resnico tudi glede naših zakonov. Naše temeljne zakone je označil kot zares svobodomiselné, a kaj pomaga to, ker jih križajo razni izvrševalni zakoni. Član XIX. temeljnih zakonov stoji n. pr. na vrhuncu pravice, kajti zagotavlja vsem narodnostim jednake pravice. A dobrot tega zakona niso deležni Slovani, in sicer za to ne, ker se ne izvršuje. Najbolji zakoni pa niso nič vredni, ako se ne izvršujejo.

V Ischlu so razkrili spomenik pokojnemu ministru Hasnerju. Hasnerja slave Nemci kot ustanovitelja svobodne šole.

Ministerski predsednik grof Taaffe dospe baje te dni z njegovega posestva v Nažovu na Dunaj, da reši nekatere tekoče zadeve in se povrne potem zopet na svoja posestva.

Nedavno so zborovali v Tarnopolu gališki pedagogi. Jeden poročevalcev je naglašal, da v nijedni drugi kronovini države ne skrbe tako malo za vzgojo otrok, ne še godnih za šolo, nego v Galiciji. Otroških vrtov ne poznajo v tej deželi niti po imenu. Na narodnih šolah pa poučujejo čisto učitelji brez vsakršnega znanja, ki nimajo nikacih skušenj in znajo sami komaj brati in pisati. Ti tako zvani provizorični učitelji so le v sramoto učiteljskemu stanu. Neki drugi poročevalec je naglašal nujno potrebo, da se temeljito preosnujejo obrtne in rokodelske šole. Tudi rokodelci v Galiciji se brez vsakršne izobrazbe in mnogi mej njimi ne znajo niti čitati ni pisati.

Vnanje države.

Srbska skupščina vsprejela je zatožbo proti ministerstvu Avakumovičevemu z 102 glasovi. Izbral se je v sled tega takoj izvršujoči odbor dvanajsternih članov. — Zatoženi ministri pozapro se baje v kratkem. A vsa razprava bi bila postala lahko zelo nevarna tudi za bivša regenta Ristića in Belimarkovića. Mnogo govornikov je zahtevalo namreč, da se raztegne obtožba tudi na omenjena regenta, kajti — tako so trdili govorniki — njuna krivda je mnogo večja, nego krivda obtoženih ministrov. Jeden govornikov je položil na mizo celó pisane dokaze, kako brutalno je postopal Ristić mej volitvami proti radikalni stranki. Isti govornik je predložil resolucijo, vled katere naj bi se imenovana regenta iztirala iz dežele. Vendar ni obveljala ta resolucija.

Ruska vlada ne ostane dolžna odgovora na novo vojaško predlogo nemško. Kakor poročajo iz Peterburga, osnovala boče dva nova vojna kora — 19. in 20.

Sibirski razstava odpre se leta 1895. v Moskvi v to srho, da se seznanj ostali svet z bogatstvom in naravo Sibirijske, katero še celó nekateri omikanci smatrajo kot pusto zemljo, — tako rekoč kot ruski „mrslj pekel“.

Novi italijanski pravosodni minister, Santa Maria, nastopil je dne 19. t. m. visoki in odgovorni svoj posel. Vsprejel je v posebni avdijenciji višje uradnike ter izdal brzogovno okrožnico sodniškim oblastim vsega kraljestva.

Nemški cesar pohvalil je poljske poslance, kateri so pomogli do vsprejetja vojnega zakona. Opozicijski listi pa obsojajo Poljake, češ, da imajo vedno in povsod žalostno ulogo: v Avstriji, v Rusiji in sedaj tudi v Nemčiji. Taka brez značajna uloga jim bode malo pomagala, kajti izgubili bodo še ono malo simpatije, katero gojé za nje dotični, ki jih ne poznajo. — Poslanec Koscielsky dobil je

v plačilo kronski red drugega razreda. — Judovo plačilo.

Iz Kronstadta javljajo, da je dobil admiral Avelan dovoljenje osnovati generalni štab za novo eskadro, katera se odpošlje v sredozemsko morje. S tem dokazuje ruska vlada javno, da hoče imeti stalno svoje brodogradnje tudi v sredozemskem morju.

Francози poslali so kralju sijameškemu ultimatum. Ako se on ne kloni volji Francije ter ne odstopi dragovoljno nekatera zemljišča, pripadajoča nekdanji kraljestvu Anam, ki stoji pod protektoratom Francoske, katera je zasedlo kraljestvo sijameško, blokuje Francoska obali Sijameške. Med tem je že na poti proti zapadni Indiji bataljon francoske legije tujcev. Angleški listi svetujejo vladi, da ne ščeva Sijamec proti Franciji. — Sijameški minister v Parizu izjavil je, da bi bila njegova vlada pripravljena na težke žrtve proti Franciji. — Francoska pa si želo bržkone osvojiti lepo, bogato in jako rodovitno zemljo. — Kraljevska rodbina odpravlja se na pot. — Kitajska vlada pa je izjavila, da hoče podpirati kraljestvo Sijameško proti francoskemu nasilstvu. — Francoski listi zahtevajo resno razpravo o sijameških zadevah ter energično postopanje proti Sijamu, ne da bi se brigali za ropotanje angleških listov. — Resne diplomatske razprave med Angleško in Francijo pa ne morejo začeti, ker noviimenovani francoski zastopnik ni še došel v London. — Se svoje strani pa se je izjavil francoski minister za vnanje zadeve, Devolle, zelo energično v poslanski zbornici. Iz njega izjav je soditi, da hoče Francoska vlada napraviti jasn račun se Sijamom in da se pri tem ne plaši niti angleških groženj. Norveški Storting (državni zbor) sklenil je odpraviti skupnost konzulatov s Švedsko. Ta skupnost konča s 1. januarjem 1895. leta.

Različne vesti.

Interpelacija mestnega svetov. Ivana Nabergoja v mestni seji dne 17. t. m. v zadevi vodnjaka na Opčinah se glasi:

V seji dne 27. oktobra m. l. bila je v razpravi prošnja vaščanov openskih, v koji so prosili za napravo enega novega vodnjaka na Opčinah. To prošnjo je podpiral mestni stavbeni urad, protivila pa se jej je — ne vem, iz katerih vzrokov — mestna delegacija ter je predlagala, da se preide na dnevni red preko te prošnje.

Predlogu mestne delegacije protivila sva se jaz in bivši mestni svetovalec don Pahor, in z nama kot dober in praviliv kolega tudi šestiti svetovalec dr. Morpurgo. Se človekoljubnega stališča in rezkimi besedami pobijal je poslednji predlog municipalne delegacije predlagajoč, da se izroči prošnja prebivalcev Openskih odseku za preskrbljevanje vode, da ta-le stvar prouči in potem o njej poroča mestnemu zboru. Predlog Morpurgov je bil tudi sprejet od večine mestnega zbora. Ker pa je od istega časa proteklo več nego 8 mesecev in ker so Openci v tem času trpeli pomanjkanje potrebne vode — čeravno se je veliko potrosilo za dovažanje vode na Opčine — usojam si staviti vprašanje do slavnega predsedništva, v katerem stanju se nahaja ta zadeva openske vasi, izročena odseku za preskrbljevanje vode, in ali misli ta poslednji v najkrajšem času predlagati potrebno svoto za zidanje toliko potrebnega vodnjaka za opensko vas?

Kdo je navdihnil? Članek v „Piccolu“, o katerem govorimo v denšnjem uvodnem članku vzbudil je veliko nevoljo mej okoličani, osobito pa mej našimi poslanci. Nevolja je tolika, da se je celo pri našem „Mattinu“ vzbudila sicer navadno speča vest, kajti tudi ta list pobija v večerajšnji številki nasilne nazore „Il Piccola“. Zelo razširjen je

celó sum, da je omenjeni članek navdihnil kak „konservativec“, kateremu se slino cede po mandatu V. okraja. Misli si je morda, da ta svoj plemeniti namen doseže najlaže tako, ako spravi ob dobro ime naše poslance ter vcepi pri ljudstvu menenje, da ne doseže ničesar, dokler je bodo zastopali narodni poslanci. V prvi vrsti pa je menda hotel prisiliti naše poslance, da ne bi se v bodoče oglašali, ko gre za koristi okoličanov, vsled česar bi mej volilci nastala nevolja proti njim. Ali ne boš Jaka! Naši poslanci se ne dajo tako z lahka ugnati v kozji rog in bodo vsikdar vestno vršili svojo dolžnost, bodi to izvestnim krogom prav ali pa ne. Mi pa se tolažimo s prilovico: svaka sila do vremena!

„Konservativna“ požrtvovalnost. Poslancu Nabergoju ne more nikdo očitati, da ne bi bil zmeren in konservativen do skrajne meje. Dosledno bi morali toraj misliti, da je bila iskrena želja vsakemu konservativcu, da bodi izvoljen g. Nabergoj. Ne tako vodja „konservativcev“, g. Burgstaller. Ta mož ne le ni z mazincem ganil — kar bi bil prav lahko — za izvolitev Nabergoja, ampak ni imel niti toliko požrtvovalnosti in samozatajevanja, da bi mu bil, stvari na ljubo, naklonil onih 23 glasov iz Ban, ki so mu vsikdar na razpolago: zaukazal jim je temveč, da oddajo svoje glasove — g. Burgstallerju. Vidi se, da mož ceni višje svoje osebno, nego konservativno stvar. Iz tega je jasno, kako ceno imajo ti konservativci za vlado.

V Sežano. Prihodnjo sredo se bode vršila v Sežani glavna skupščina družbe sv. Cirila in Metoda. Natančni program smo že prijavi v našem listu, kakor smo že raztolmačili, da je dolžnost vsacemu rodoljubu, udeležiti se te glavne skupščine, če le more. Danes nam torej ne preostaja drugega, nego še enkrat opozoriti Tržaške Slovence na to njih dolžnost. Nadejamo se torej, da bosta mesto Tržaško in njega okolica primerno in častno zastopana pri glavni skupščini družbe sv. Cirila in Metoda. Poziv ta pa velja seveda tudi vsem rodoljubom po deželi.

Kolera na Francoskem pojema. Tudi iz Arabije in drugih južnih dežel dohajajo vesti o pojemanju. Toraj nas vendar obvaruje božja roka grozne te šibe!

Za družbo sv. Cirila in Metoda izročil nam je g. M. Pečar 6 krou 20 stotink, nabranih v veseli družbi kréme gosp. Andreja Čoka v Lonjeru, katere so darovali: Andrej Čok krémar 1 krono, Jožefa Čok 40 st., Jožefa Čok, hči 20 st., Andrej Lavrenčič 40 st., M. Pečar 40 st., Anton Čok, dijak 26 st., Ivan Lavrenčič 20 st., Andrej Barovina 20 st., Štefan Glavina 20 st., Štefan Pečar 20 st., Matija Pečar 20 st., Ivan K. Barovina 20 st., Ivan Grizon 20 st., Ivan Čok 20 st., B. Bernetič 20 st., Valentin Čok 20 st., Jožef Pečar 20 st., Ivan Kjuder 20 st., K. Čok 10 st., J. Kjuder 10 st., Anton Čok 10 st., Jernej Lovrenčič 10 st., Miha Pečar 20 st., Serbian 10 st., Rus 10 st., Št. Čok 4 st., Franc Pečar 8 st., Anton Čok 22 st. Živeli vrli Lonjeroci! Naj jih posnemajo tudi drugi okoličani! — Dalje so darovali: Besednjak Ivan 30 st., Zoter Artur 10 st. in Zore Ivan 10 st.

Opozorjamo vse tiste osebe, ki so še pred leti sprejele potem krožnih pisem katerikoli znesek za našo družbo sv. Cirila in Metoda, da dotične svote blagovole izročiti na pravem mestu, — kajti to zahteva tudi čast dotičnikov samih — t. j. tržaški podružnici.

Za podružnico družbe sv. Cirila in Metoda na Greti sta darovala: Ana Dolinar 80 stotink in A. G. I krono.

Za Sežansko podružnico družbe sv. Cirila in Metoda nabralo se je v veseli družbi v Divači 6 gl. 12½ kr. — Hvala lepa vrlim krokarjem!

Izlet v Plavje priredita dne 6. avgu-

sta skupno „Tržaški Sokol“ in „Slovensko pevsko društvo“. Natančni program priobčimo prihodnjé. Slavno občinstvo se opozarja že sedaj, da se pravočasno zglati za vozove pri odboru „Tržaškega Sokola“.

Iz Podgrada se nam piše dne 17. t. m.: Naše podružnice družbe sv. Cirila in Metoda redni letni zbor vršil se je večeraj. Nje predsednik, gospod dekan Rogoš, je v svojem nagovoru naglašal veliko potrebo, da se prekristna družba sv. Cirila in Metoda vzdrži v sedanji organizaciji, da nam brani vero in narodnost. Dela se sicer na to, da bi se uvedle spremembe, a za to ni nikakega vzroka. Vodstvo družbe je uzorno in imamo vanje popolno zaupanje in ga bodedemo imeli, dokler bode delovalo tako, kakor je do zdaj. Prosi torej delegata, ki bodeda izvoljena, naj v tem smislu zastopata našo podružnico na velikem zboru v Sežani. Družabniki pozdravili so te lepe besede uzornega duhovnika z največjim navdušenjem.

Prečital se je potem zapisnik o lanskem zborovanju in potrdil z opazko, „da je „Slovenec“ popačil poslano mu resolucijo v zmislu svoje politike“. (V lanjski resoluciji izrazilo se je tudi vodstvu družbe popolno zaupanje in „Slovenec“ je brisal oni stavek! Op. por.)

Podružnica šteje zdaj 3 pokrovitelje, 14 ustanovnikov, 56 letnikov in 1 podpornika.

Dohodkov imela je v minolem letu 113 gl. 58 kr.

Potrdil se je došednji odbor: Predsednik: dekan Rogoš, podpredsednik: župan in deželni poslanec Jenko, tajnik: nadučitelj Nekerman, blagajnik: poslovođa Volk, blagajniška namestnika: župnik Benedik in nadučitelj Makarovič.

Delegata za voliki zbor družbe se imenujeta: župe-upravitelj Štemberger in župan Jenko.

Potem se je sklenilo zborovanje in je sledila zabava pri ukupnem obedu. Med drugim se je dogovorilo, da podružnica ostane hčerka ljubljanske družbe, kakor je izraženo v lanjski resoluciji, da pa se izven nje nabira za istrsko družbo enacega imena in namena. — V to svrhu nabralo se je že 70 kron. Živeli darovalci!

Puljaka čitalnica izvolila je pri svojem obémem zboru dne 16. julija 1893. nastopne gospode v odbor za upravo leto 1893 do 1894: Dr. Mate Laginja, predsednik, Antodon Jakič, podpredsednik, dr. Konrad Janežič, tajnik, Fran Mihaljevič, blagajnik, Dragotin Coufal in Miho Kušđer, odbornika, Mate Brajša, Fran Hlača, Josip Križaj, Kajetan Pogačnik, Ignacij Stiglič in Ivan Špik, namestniki.

Občno delavsko, izobraževalno, prava varujoče in podporno društvo za Primorsko priredi v nedeljo, dne 23. julija t. l. javen shod v Skednju v gostilni gosp. Šmetca, hiš. št. 126. Začetek ob 4¼ uri popoldne. Dnevni red: 1. Položaj delavstva ter namen in korist društev. 2. Upi-sovanje članov. 3. Predlogi, zadevajoči koristi društva.

Nov zdravnik. Dr. Edvard Menz vdobil je dovoljenje nastaniti se v področju občine tržaške.

Nezgoda na morju. Dne 19. t. m. prevrnil je močan veter ladijo „Libera“ iz Kopra blizu takozvane „Punta sottile“. Ladija bila je obložena z žaklji in raznovrstnim blagom. Na njej so bili 4 mornarji in lastnik Franjo Lončar. Vsi bili bi žalostno poginoli, da jim ni prišel na pomoč čoln tehničnega zavoda. — Drugi dan vzdignili so tudi potopljeno ladijo ter rešili nekoliko blaga.

Zverina v človeški obliki. Poročajo iz Bruselja, da je kakal v neki vasi blizu Waterloo-a (Belgija) nek mesar lastno svoje dete, razsekal meso ter je prodal v svoji mesnici! Objavil ga je njegov hlapec. Razkačeno ljudstvo raztrgalo bi bilo to

zverino v človeški podobi, da je ne bi obranili orožniki.

Mejnarodni semenj za žita in semena bode dne 28. in 29. avgusta na Dunaju. **Pazite na otroke!** V četrtek večer razgovarjala se je soproga Ivana Seskija, uradnika južne železnice, z neko drugo ženo na stopnicah svojega stanovanja v hiši št. 4. ulice Crosada. Glotni njeni sinček Artur igral se je v stanovanju dotične sosede, ležečem v I. nadstropju. Spravil se je na okno ter padel na ulico, ne da bi bila brezbrizna mati najmanj slutila o nesreči. Ubozega krvavečega otroka odnesli so v bolnico, toda malo je nade, da ozdravi, kajti razbil si je črepinjo. Ko je mati doznala nesrečo, vreči se je hotela skozi okno ter skropaj zblaznela od bolesti. — Žalostni nastopki brezbriznosti! — Večera je radi svoje brezbriznosti obsojena na 2 tedna zapora kmetica Franja Leonardon iz Raprad pri Komnu, ker se je dne 26. novembra pr. l. opeklo vsled njene brezbriznosti 5letno njeno dete tako, da je v kratkem umrlo. — Poleg srčne rane še kazen!

Štajerski posebni vlak v Marjino Celje (Mariazell) po skoraj na pol znižani ceni pelje iz Ljubljave skozi Celje, Maribor, Gradec do Neuberga v petek, dne 11. avgusta t. l. Udeležniki obiščejo pri tej priliki lahko cesarsko stolno mesto Dunaj, ker je tudi do Dunaja in nazaj vozna cena znižana za polovico. Za pravočasno oglasitev prosil najljubneje potovalni odbor v Ljubljani, Marjin trg št. 1.

Dva goldinarja in petinsedemdeset novč. stane posoda s tremi kilogrami večkrat odlikovanega, izvrstnega lamponskega sirupa (Framboa). Odpošilja franco proti poštnem povzetju G. Piccoli, Lekar v Ljubljani. — V posodah po 10, 20 in 40 kilogramov po 60 nč. kilo.

Književnost.

„Slovenska knjižnica“. Meseca oktobra začne izhajati v Gorici vsakih 14 dnej v zvezkih po 4 tisk. pole v mali 8° „Slovenska knjižnica“, ki bo po izgledu drugih enakih slovanskih podjetij prinašala prevode leposlovnih del iz vseh slovanskih jezikov. Uredništvo so prevzele spretno roke. Za prevode bo skrbelo več mladih, načepolnih močij, ki veliko obetajo. Tri povesti so že gotove za tisek. Natančnejši poziv sledi. Naročnina bo znašala le 2 gl. 60 kr. na leto, ali po 10 kr. za vsak zvezek. Posamični snopiči se bodo draže prodajali. — „Slovenska knjižnica“ bo redno izhajala. Ker imamo v slovenskem jeziku veliko premalo leposlovnega berila, ni dvoma, da zlasti naša mladina bo z veseljem čitala to naznanilo. Naročnike bo sprejemalo naše upravnštvo. „Soča“.

Barvaste črepinje. Zbirka povestij in pesmij. V prozi češki spisal J. Vrhlicky. Preložil I. Skalar. V Ljubljani, 1893. Založil in prodaja Janez Giontini. Str. 85 male 8. Cena 30 kr., po pošti 33 kr. — Jako lična knjižica, katero sl. občinstvu toplo priporočamo.

Slovensko-nemški slovar. Uredil M. Pleteršnik. Peti sešitek. Str. 321—400, od besede „izmól“ do „klājnik“.

Javno zahvalo

izrekata s tem podpisana, v imenu „Slovenskega bralnega in pevskega društva v Boljunci“, blagorodnemu gospodu Slavoljubu Lampetu, posestniku in trgovcu v Trstu, kateri je v svoji poznani dobrotljivosti imenovanemu društvu prepustil jedno sobo v svoji hiši v Boljunci brezplačno v društveno porabo.

Za „Slovensko bralno in pevsko društvo v Boljunci“
dne 19. julija 1893.

Mir. Anžlovar, Josip Kraljič,
predsednik. tajnik.

Prodajalnica

jedilnih stvari po jako nizki ceni. Prodaja Jožef Černe Piazza della Caserma št. 1 (uhod Via Ghoga). Cl.

Martin Krže, Piazza S. Giovanni, št. 1 trgovina z mnogovrstnim lesenim, železnim in lončnim kuhinjskim orodjem, platenino itd. itd. Cl.

Pivarna Lavrencič via Rossetti nasproti lekarni E. Leitenburg) priporoča svoja izborna isterska vina čistim družinam po najnižji ceni 30 kr. liter v stanovanju postavljen; naročila pod 28 litrov se ne sprejmejo. — Častitim gostom se priporoča tudi izvrstno pivo I. vrste po 24 kr. liter in izborna kuhinja ter dobra isterska kapljica.

Kavarni „Commercio“ in „Tedesco“ v ulici „Caserma“, glavni shajališči tržaških Slovencev vseh stanov. Na razpolago časopisi v raznih slovanskih jezikih. Dobra postrežba. — Za obilen obisk se priporoča Anton Šorli, kavarnar. Cl.

Franca Potočnika gostilna „Andemo de Franz“ v ulici Ireneo se priporoča slavnemu občinstvu Toči izborna vina in ima dobro kuhinjo Cl.

Anton Počkaj, na voglu ulice Ghoga domače žganje; v tabakarni svoji — ista hiša — pa prodaja vse navadno potrebne nemško-slovenske poštne tiskance. Cl.

Gostilna „Alla Vittoria“ Petra Muscheka, v ulici Sergente (Via Torrente št. 30) toči izvrstna vina in prirejuje jako okusna jedila. Prenosišča neverjetno v ceno. Cl.

Gostilna „Štoka“ staroznana pod imenom „Belladonna“, poleg kavarno „Fabris“, priporoča se Slovincem v mestu in na deželi. Točijo se izborna vina, istotako je kuhinja izvrstna. Prodaja tudi vino na debelo, tako meščanom, kakor na deželo. Cl.

Službo išče

spreten orgljavec, ki je zajedno tudi večšerkovnik. Nastopil bi takoj ali obe službi skupno, ali pa tudi posamično. 3—1
Več se poišče pri upravnistvu „Edinosti“.

Oglas!

Oddajala se bude 31. t. m. ob 9. uri zjutraj v Truškah

poprava cerkve v Truškah onemu, ki se bude za to najceneje ponudil. Kamnoseška, zidarska in mizarska dela proračunjena so na c.a 830 glđ.

Št. 597.

Razglas.

V tukajšni občini oddaje se izdelovanje

živinskega napajališča.

Načrt, prevdarek in pogoji so na ogled v tukajšni občinski pisarni.

Pismene ponudbe podati je pri podpisnem županstvu do 31. t. m. do 12. ure opoldne z 10% varščino.

Delo, ki se bude plačalo po m² in m³, je cenjeno na glđ. 1330.

Županstvo v Nabrežini

dne 16. julija 1893. 2—2

Župan: **Ig. Tance.**

Kwizdina

protinova tekočina. Mnogo let preskušeno, boleti utešujoče sredstvo.

Cena 1/2 stekl. a. v. glđ. 1.—

1/4 stekl. a. v. 60 kr.

Dobiva se v vseh lekarnah.

Paziti je na varstveno znamko in naj se zahteva izrečno IIIb—6

Kwizdina protinova tekočina iz okr. lekarni v Korneuburgu pri Dunaju,

Gostilna s prenočišči „Alla Nuova Abbodanza“

Via Torrente št. 15. (poleg obokov Chiozza najosrednjija lega v Trstu.)

Prostori so odprti in preskrbljeni s svežimi jedili do 2 ur popoldne. Izvrstna namizna in desertna vina, izborna kuhinja. Dreherjevo pivo po nizkih cenah. Jamčim za točno in vestno postrežbo ter se priporočam blagovoljnemu naklonjenosti slavne občinstva. ponižni

104—91

P. Favero.

Nič več kašlja!

Balzamski petoralški prah ozdravi vsak kašelj, plućni in bronhijalni katar, Dobiva se v odlikovani lekarni. 58—104

PRAXMARER „Ai due Mori“ Trst, veliki trg Poštne pošiljatve izvršujejo se noutogoma.

Lastnik pol. društvo „Edinost“.

Pouk v citranju

in 2—2

v nemškem jeziku

podaja na domu ali pa v lastnem stanovanju

Ljudmila Ninaus,

via Carintia 22, V, vr. 11.

Pogoji zelo ugodni.

Glasovita

radi svojega učinka, odlikovana radi svojih zdravnih lastnosti z častno diplomom in zlato svetinjo na razstavi v Londonu in Parizu, z zlato svetinjo v Bruslju in Tunisu.

Želodčeva tinktura lekarja G. Piccollija v Ljubljani je vpešno dijetično sredstvo, katero krepi in zdravi želodec, kakor tudi opravi prebavnih organov izbornopospešuje.

Izdelovatelj razpošilja jo proti povzetju zneska v zabojih po 12 steklenic za 1 glđ. 36 nč., po 55 steklenic (zaboj tehta 5 klgr.) za 6 glđ. 26 nč. — Poštino plača vedno naročnik. 12—2

Proda se takoj

pod prav ugodnimi pogoji zaradi družega podjetja

trgovina z mešanim blagom

v prav lepem kraju Dolenjske z velikim prometom v bližini železnice.

K temu potrebno je 3000—5000 glđ. — Več o tem poišče se pri **A. Kališ-u** v Ljubljani. 3—3

Oznanilo.

Podpisani naznanja s tem, da ima izgotovljeno: **jedno uro**, primerno za farno cerkev, in **dve uri**, primerni za kako podružnico. Kdor bi jedno ali drugo potreboval, obrne naj se do mene s spodaj naznanjenim naslovom. Rad sprejemam tudi popravila, ki spadajo v mojo stroko. 3—3

Matija Lenard,

izdelovatelj cerkvenih ur

v CERKNICI pri Rakeku na Kranjskem.

Papir za cigarete

„CLUB“

PATENT

S. D. Modiano v Trstu.

Permanentno razpečevanje.

Spričavalo analize.

Podpisani profesor pri kemičnem laboratoriju trgovinske in nautične akademije izjavlja s tem, da je podvrget mikroskopični preiskavi papir za cigarete tvrdke S. D. Modiano ter je spoznal, da je isti sestavljen iz čistega lana; pri nadaljnjem preiskovanju se je prepričal tudi, da je popolnoma brez glicerine in da jeden kvadratni meter tehta le 9.284 gramov. — Izjavlja torej, da je papir za cigarete tvrdke S. D. Modiano jeden najboljših in da je isti popolnoma brez zdravju škodljivih tvari. 24—1

Trst, 19. aprila 1893.

Prof. Avg. Vierthaler.

Je na prodaj po vseh tabakarnah in papirnicah.

Papir za cigarete

„CLUB“

PATENT

S. D. Modiano v Trstu.

Škropilnice in žvepljalke za trte

Inžinirja Živica,

MLATILNICE IN ČISTILNICE ŽITA,

mlini in stiskalnice za vino,

sesalke ali pumpe za vsako rabo, cevi vsake vrste in pipe, motori (ali stroji za gonitev drugih strojev) na par in s petrolejem, kakor tudi vse potrebno za stroje

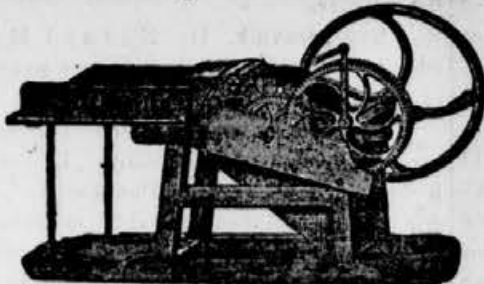
se dobiva zmiraj v zalogi tvrdke

Schivitz & Comp.

(Živic in družb.)

V TRSTU — via Zonta 5 — V TRSTU.

Vsi stroji za kmetijstvo, vinarstvo in prirejanje mošta iz sadja!

Mlatilnice, vitelji, trijeri, mlini za čiščenje žita, slamoreznice, samotvorni aparati proti peronospori, stiskalnice grozdja in oliv, stiskalnice sadja, mlini za sadje, potrebščine za kletarstvo, sesalke za vse potrebe, kakor tudi vsi stroji za kmetijstvo, vinarstvo in izdelovanje vina iz sadja

prodaja v najboljši in najnovejši sestavi

IG. HELLER, DUNAJ,

20—10

22 Praterstrasse N. 78.

Cenike z obilnimi podobami v hrvatskem, nemškem, italijanskem in slovenskem jeziku zastoj in franko.

Najkulantnejši pogoji. — Jamčenje za dobro delo. — Pošilja se tudi na poskušnjo. Cene so zopet znižane. Prekupci dobijo visok rabat.

Pozor!

Usojam si naznaniti p. n. občinstvu, da sem znovič odprl v via Nuova št. 27

trgovino

z manufakturnim blagom

(prej Ivan Milič)

ter da v istej prodajam raznovrstno volneno blago, kakor tudi židane in volnene robce

52—9

M. Milič.

Jak. Klemenc TRST

Via S. Antonio št. 1.

priporoča

31

veliko zalogo manufakturnega blaga uprav prispelega za letno sezono in sicer: percale, sukna iz volne za ženske in moške; okrasnike, trake, čipke, podstave za ženske in moške obleke, židane rute, končeno in platenino, nogovice za ženske in moške; maje in konca in volne za ženske in moške, srajce za ženske in moške, ovratnike, zapestnice in zavratnike, srajce za turiste in bicikliste, narokvice za ženske iz švedskega konca in židane, kakor tudi blago nalašč za zastave in traki v narodnih barvah garantirane kakovosti — vse po jako nizki ceni.

Tinct. capsici compos. (PAIN-EXPELLER)

se prireja v Richterjevi lekarni v Pragi

(v zalogi odlikovane lekarni Praxmarer v Trstu, P. Grande)

obče poznano bolečino ublažujoče drgajanje, dobiva se po večini lekarn v steklenicah po glđ. 1.20, 70 in 40 kr. Pri kupovanju treba biti previdnim in je vsprejeti le tako steklenice kot pristne, ki so previde ne z „sidrom“ kot varstveno znamko. Osrednja razpošiljalnica:

Richter's Apotheke z. Goldenen Löwen, Prag. 43—17

Kôtranove sladčice

katero izdeluje lekarničar

PRENDINI v Trstu

Telefon št. 334. 41—52

Velika poraba ki je dandanov v navadi rabiti kôtranove izdelke priporočala me je, da sem začel sam izdelovati iz pristnega kôtranovega izvlečka iz Norveškega izvrstne sladčice podobne onim, ki dohajajo iz inozemstva

Te sladčice imajo isto moč kakor kôtranova voda in glavice (Kapsule), lažje so, proživajo in probavijo ter se prodajajo po prav nizki ceni. Da se ogne ponarejanju na onej plati vdobljeno ime izdelovatelja Prendinija in na drugej besedo Catrame. V Trstu se prodajajo v lekarnici Prendini v škatlicah po 40 kr., prodajajo se tudi v vseh večjih lekarnah v družih deželah.

Zaloga Dunajske tovarne

pohištva

IGNAC KRON & COMP.

V TRSTU

Via Canal grande, vogal ulice S. Nicolò

priporoča 13—3

svojo velikansko zalogo pohištva najsolidnejše kakovosti v najmodernejših modelih po tovarniški ceni.

Pismeno jamčenje!

Velika zaloga pohištva iz železa vsakovrstne kakovosti zmiraj popolnoma vrejena.

Da zamore p. n. občinstvo tudi zunaj Trsta zbrati si solidno pohištvo v raznovrstnem stilu, razpošiljam moj novi cenik na zahtevo v katerikoli kraj gratis in franko.

Alojzij Suppanz

urar, Corso št. 39. 64—104

Prodaja in popravila ure.